

VELIKA NOČ

NEDELJSKO PISMO

Župnija Prevalje

NENAVADNA VELIKA NOČ

Zakaj? Le komu ali čemu bi jo pripisali - njeno nenavadnost? Bolj kot zmagoslavnega Zveličarja gledamo križ in se sprašujemo, ja kdaj bo pa velika noč?

V izolaciji smo; naenkrat imamo preveč časa drug za drugega; v omejenem gibanju smo; agresivnejši v zahtevah postajamo; v denarnico gledamo bolj zaskrbljeni; v negotovosti smo, kaj prinaša prihodnost; bolj kot zmagoslavje, veselje, radoživost, nas že hoče osvojiti tesnoba, žalost; razmere, ki jih nihče ni pričakoval, nam natikajo bolj ali manj temna očala; vse skupaj postaja neizprosni dokaz človeške majhnosti in odvisnosti drug od drugega in od Boga, kar vznemirja in jezi človeški ego. Ta, človeškim očem tako rekoč neviden koronavirus, je izpričal svojo premoč, skorajda ustavil čas in svetu ne le ponudil, temveč že kar vsilil nov premislek.

Vendar, dragi! Ne strahu, temveč upanju dajmo besedo! Bodimo velikonočni!

V teh dneh sem na spletu zasledil zanimivo razmišljanje Michaela Rekl.

Takole pravi:

◆ »Naravo smo nehali ceniti in zato smo dobili tako bolezen, da začutimo, kako je naše bivanje v njej tako dragoceno.

◆ Nehali smo delati za družino, zato nas je ta bolezen zaprla po domovih, da smo se ponovno naučili, kako funkcionirati kot družina.

◆ Nehali smo ceniti stare in bolne in zato nas je bolezen spomnila, kako ranljivi so.

◆ Nehali smo ceniti zdravnike in farmacevte, da smo ugotovili, kako nenadomestljivi so.

◆ Nehali smo spoštovati učitelje in zato je ta bolezen zaprla naše šole, da bi starši lahko poučevali sami.

◆ Mislili smo, da lahko kupimo vse, da smo lahko kjerkoli in s komerkoli si želimo in zato imamo tovrstno bolezen, da spoznamo, da nismo vsemogočni.

◆ Prosti čas smo preživljali v nakupovalnih središčih, zato jih je bolezen zaprla, da se zavemo, da si sreče ne moremo kupiti.

◆ Veliko pozornosti smo posvetili svojemu videzu, zato nam je bolezen prekrila obraze, da smo spoznali, da naša lepota tam ne obstaja.

◆ Mislili smo, da smo gospodarji tega planeta, zato smo dobili to bolezen, da bi nas lahko nekaj tako majhnega, kar ni mogoče niti videti, pokorilo in nam dalo nekaj ponižnosti.

◆ Ta bolezen nam je veliko vzela, hkrati pa nam daje priložnost, da se tako naučimo in razumemo, kaj je v življenju najbolj pomembno».

V teh razmerah številni doživljajo ali doživljamo svoj križev pot, veliki petek, nekateri celo kalvarijsko stisko. To je čas za poglobljanje vere, pa tudi morečega ateizma; čas, ki lahko komu vzame vse – upanje namreč!

Za kristjane so ti prazniki kar nekako boleči. Ni tiste praznične zunanosti, ki tako močno opogumi globokoverne, prinese pa tudi zadovoljstva, miru, veselja in upanja šibkejšim v veri. Kako je to lepo in prav!

Epidemija nam je tudi v tem oziru vzela veliko. Srčno želim prav vsem, da bi vam ta čas stiske ne izničil pa vaše notranje, žive povezanosti z Jezusom. Kot še ne desetletja in desetletja do danes, nam razni mediji sedaj prihajajo naproti z bogato izbiro duhovne ponudbe /hvaležni smo jim!/, da ne bi ostali brez duhovnih – tudi velikonočnih dobrin. Tako so nam blizu, na »dosego roke« so, da jih je skoraj nemogoče zgrešiti. Takšna ponudba lahko dobro pomaga razcvetu vsega duhovnega v vas.

Vsakemu izmed vas, tako na daleč, a vendar z največjo pozornostjo in pogrešanjem, podajam roko z voščilom: močni bodite; nikar se ne bojte; upajte in zaupajte; naj bo Jezus, ki je preživel Oljsko goro in Kalvarijo ter doživel svojo veliko noč, za vas en močan, močan magnet. Naj bo učitelj, tolažnik in vodnik. Veste: kdor prebiva v varstvu Najvišjega, počiva v zavetju Vsemogočnega! Naj vas koronavirusov cunami ne dohiti. Ko vestno upoštevate različne korona ukrepe, pa ne pozabite na molitveno – duhovno zaščito.

Spoštovani!

Ob praznovanju letošnje nenavadne velike noči vam želim veliko miru za dušo in veliko dobrega za telo!

Velika noč

Sveti Avguštin je o velikonočni aleluji v neki pridigi dejal: »Pojmo tu na zemlji alelujo, ko še živimo v skrbeh, da jo bomo nekoč lahko gotovo peli ... Pojmo jo danes, čeprav se ne moremo veseliti miru v sebi, ampak da bi v stiski našli tolažbo. Kakor poje popotna pesem: Poj in se

razpoj! Pojoč se tolaži v stiski, ne bodi zlovoljen! Poj in se razpoj!«

Mnogi kristjani so danes izgubili občutek za skrivnost velike noči. Nadvse se veselijo pomladi, ampak lepote pomladi povezujejo bolj z doživljanjem prebujene narave kot z velikonočno skrivnostjo. Za zgodnjo Cerkev je to sodilo skupaj:

vstajenje Jezusa Kristusa obnavlja tudi stvarstvo. Velika noč je bila v izvoru praznik pomladi; Judje so s praznovanjem pashe izbrisali kanaanski pomladni praznik in ga spremenili. Kristjani so v velikonočni skrivnosti prepoznali pravo pomlad: življenje je močnejše od smrti. Otrplost groba se preobrazi v cvetoči vrt. Vezi, ki nas ločujejo od življenja, se pretrgajo. Z vstajenjem odkrijemo novo živost na svoji duši in telesu.

Pot vstajenja, ki jo hodimo v dneh velikonočnega časa, je pot do vedno večje živosti, svobode in veselja. In med praznovanjem te poti bi se nas naj vedno bolj dotaknile priložnosti, ki nam jih podarja Stvarnik. Hoditi vstajensko pot pomeni osvobajati se vsega, kar nas ovira pri resničnem življenju, stopiti iz sebe in tako izkusiti širino in svobodo življenja, vstati iz sanjarjenja o iluzijah in se postaviti na trdna tla. V postnem času smo se tako v križevem potu ob Jezusovem trpljenju poglobljali v svoje lastne rane, sedaj z veliko nočjo pa stopamo v čas, ko pozabimo na svojo ranjenost: obrnimo se k življenju, ki bi rado vzcvetelo iz naših ran. Danes, ko se mnogi ljudje utapljajo v ranah iz preteklosti, nas želi vstajenje popeljati v življenje, ki je močnejše od vseh ranjenosti in blokad. /A. Grün/

Aleluja!

Kristus je vstal!

On računa na naše pričevanje, a naša vera je včasih tako majhna, da si niti ne upamo povedati, da je Jezus naš Gospod.

Vstali Jezus, daj nam moči, da bomo živi pričevalci tvojega vstajenja ter tvoji zvesti oznanjevalci v okolju, kjer živimo.

A.K.

◆ Jutri je **velikonočni ponedeljek**. Vabljeni k spremljanju svete maše na Radiu Ognjišče in Exodus TV. Ta dan ne obiskujte svojcev ("iti v Emavs"), da preprečite nevarnost širjenja virusa.

◆ Na spodnji povezavi pa je seznam, kjer lahko spremljate sv. mašo preko digitalnih omrežij, radia in televizije.

<https://katoliska-cerkev.si/spremljanje-svetih-mas-preko-spleta-radia-in-televizije>.

Darovalci

Za prenavo Ź. kuhinje: N.N. 50 €; I. Navodnik 30 €.

LEBA HVALA ZA DAROVANJE

Svete maše

12. 4. 2020 – VELIKA NOČ

7.30 za vse Źive in pokojne Źupljane

10.00 za +Štefana Navodnik ter Janeza in Amalijo Volar

VELIKONOČNI PONEDELJEK, 13. 4.

7.30 za +Rozko Potočnik, Franci in Ančka Fortin

9.30 za +Temeljnov

VELIKONOČNI TOREK, 14. 4.

19.00 za +Valentina RoŹej ter Zvonkota Arih in sorodnike

VELIKONOČNA SREDA, 15. 4.

7.00 za +Ivano Čepin, Pavla Krebs

VELIKONOČNI ČETRTEK, 16. 4.

19.00 za +Ivanko Lečnik, Vojakovi

VELIKONOČNI PETEK, 17. 4.

7.00 za +Johanno Breznik, Pepi in Marica Krevzl

VELIKONOČNA SOBOTA, 18. 4.

19.00 za +Simona Kompan in starše

19. 4. 2020 – BELA NEDELJA; NEDELJA BOŹJEGA USMILJENJA

7.30 za vse Źive in pokojne Źupljane

9.30 za +MatevŹa Suhovršnik

Svetnik tedna

**14. april
SVETA LIDVINA**

Lidvina se je rodila 18. marca 1380 na Holandskem. Bila je edina deklica izmed devetih otrok preproste druŹine.

Ko se je nekoč drsala na ledu, se je vanjo zaletela vrstnica in ji zlomila rebro. Poškodba je bila tako huda, da se je Lidvina morala plaziti po berglah. Polagoma so jo zapustile vse prijateljice. Bolnica se je čutila sila zapuščena.

Prva leta je Lidvina le steŹka prenašala vse to trpljenje. Kasneje ji je spovednik prigovarjal, naj premišljuje Jezusovo trpljenje in pogosto prejema obhajilo. Res se je tako zatopila v to premišljevanje in po obhajilu tako občutila Jezusovo bliŹino, da je pozneje rekla: »Četudi bi si z eno samo zdravamarijo izprosila zdravje, tega ne bi storila, marveč bi prepustila boŹji previdnosti, naj stori z mano, kar se ji zdi prav.«

Po poročilih sodobnikov je Lidvina večkrat dobila nebeško tolaŹbo. Bila je vesela, da je imela kot bolnica več časa kakor drugi in je zato laŹe več molila za uslišanje prosečih in odpuščanje za tujo krivdo. Mnogim je postala vodnica in svetovalka v duhovnem in vsakdanjem Źivljenju. Razodevala je skrivnosti, odpirala prihodnost. Vsi so odhajali potolaŹeni od nje. Umrla je po osemintridesetletni bolezni, stara triinpetdeset let.

Izdajatelj: Źupnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;

TRR: SI56 048700002867311;

do preklica ni uradnih ur;

e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com.

www.zupnija-prevalje.si

--

Oznanila